NN 110/2017 (15.11.2017.), Presuda Upravnog suda u Splitu broj 10 UsI-345/16-10 od 10. travnja 2017.

UPRAVNI SUD U SPLITU

2611

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Danijeli Čipčić Buzov, sucu pojedincu, te Radojki Ćupurdiji, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice Sretne Szabo, Split, Put Skalica 47, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupan po opunomoćenici Marini Ljubić Karanović (generalna punomoć pohranjena u Uredu predsjednika suda pod brojem 39 Su-517/15), uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatske Pošte d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, zastupane po Andrei Arko (generalna punomoć pohranjena u Uredu predsjednika suda pod brojem Su-859/16), radi rješavanja spora između korisnika i operatera, nakon neposredne i javne rasprave zaključene 31. ožujka 2017. u prisutnosti tužiteljice osobno, opunomoćenice tuženika Marine Ljubić Karanović i opunomoćenice zainteresirane osobe Andree Arko, 10. travnja 2017.,

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/16-02/36, urbroj: 376-04-16-4 od 24. kolovoza 2016.

Obrazloženje

Tužiteljica u pravodobno podnesenoj tužbi osporava zakonitost rješenja tuženika klasa: UP/I-344-08/16-02/36, urbroj: 376-04-16-4 od 24. kolovoza 2016. (dalje: osporeno rješenje) kojim je odbačen kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga Sretne Szabo iz Splita, Put Skalica 47, ovdje tužiteljice, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, ovdje zainteresirane osobe, u vezi s rješenjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: RC049600610HR.

U tužbi tužiteljica navodi kako osporeno rješenje nije osnovano, da su počinjene bitne povrede postupka obzirom da je obrazloženje pobijanog rješenja u cijelosti suprotno sa zakonskim odredbama i kontradiktorno razlozima na kojima se isti temelji. U obrazloženju osporenog rješenja da se navodi da je tužiteljica prigovor Hrvatskoj pošti d.d. zbog neuručene pošiljke podnijela nakon isteka roka propisanog Zakonom o poštanskim uslugama, a koji rok iznosi tri mjeseca od trenutka predaje pošiljke, dakle prema pobijanome rješenju nepravodobnom.Tužiteljica navodi da je ovakvim postupanjem tuženika povrijeđeno načelo zakonitosti iz članka 4. Zakona o općem upravnom postupku kao i načelo materijalne istine iz članka 7. istog Zakona. Ističe da je svoj prigovor Hrvatskoj pošti d.d. podnijela pravodobno, u trenutku kada je, i to sasvim slučajno saznala za neuručenu pošiljku. Od nadležnog tijela Porezne uprave 18. studenog 2015. da je primila uplatnicu za rješenje koje joj nikada nije bilo uručeno, te odlaskom u navedeno nadležno tijelo da je došla do saznanja za postojanje sporne pošiljke, te slijedom toga 12. siječnja 2016. da je podnijela prigovor Hrvatskoj pošti d.d., dakle u roku tri mjeseca. Nadalje, navodi da se odredba na koju se tuženik poziva apsolutno ne odnosi na primatelje pošiljaka, niti je to u istoj izričito navedeno, jer tužiteljica nije mogla saznati da joj je Porezna uprava uputila rješenje kada nije imala saznanja za njegovo postojanje, te ističe da je umirovljenica koja se 24 sata skrbi o nepokretnoj majci, pa da su ona ili njen suprug uvijek u stanu, a navedene obavijesti o pokušaju uručenja pošiljke da nikada nisu pronašli u svom sandučiću. Slijedom toga ističe da joj je nanesena nepopravljiva šteta budući da je zbog navedenog izgubila pravo na podnošenje pravnoga lijeka protiv poreznog akta. Nadalje, tužiteljica navodi da je ovakvim postupanjem tuženika povrijeđeno načelo ocjene dokaza iz članka 9. Zakona o općem upravnom postupku.

Slijedom navedenog da se ova tužba ukazuje u cijelosti osnovanom te predlaže Sudu tužbu uvažiti i poništi osporeno rješenje.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je osporeno rješenje doneseno na temelju članka 41. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN br.47/09; dalje ZUP), a u svezi članka 55. Zakona o poštanskim uslugama (NN br. 144/12, 153/13 i 78/15; dalje ZPU) u postupku rješavanja spora između korisnice poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatske pošte d.d. (dalje: HP) u vezi s prigovorom zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: RC049600610HR. Nadalje ističe da člankom 41. stavkom 2. ZUP-a je propisano da kada službena osoba utvrdi da ne

postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, rješenjem će se odbaciti zahtjev, te temeljem članka 55. ZPU-a korisnik može prije podnošenja tužbe nadležnom sudu ili pokretanja drugog izvansudskog postupka, podnijeti zahtjev za rješavanje spora tuženiku, te tuženik sporove rješava donošenjem odluke. Naime, tužiteljica je pred tuženikom vodila spor s HP-om u vezi s prigovorom zbog neobavljene ugovorene usluge uručivanja preporučene pošiljke, odnosno poreznog pismena. Tuženik ističe da se sporovi između korisnika i davatelja poštanskih usluga rješavaju na temelju odredaba ZPU-a, a tuženik po službenoj dužnosti pazi na dopuštenost podnesenog zahtjeva za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga, te u skladu s odredbama članka 54. i 55. ZPU-a, zaštita korisnika poštanskih usluga i rješavanje prigovora je postupak u tri stupnja. U predmetnom slučaju se radilo o neobavljenoj ugovorenoj usluzi uručenja poreznog pismena koje je kao neuručeno vraćeno pošiljatelju (Poreznoj upravi). Pošiljka je predana HP-u na obavljanje usluge 9. rujna 2015., a sukladno odredbama ZPU-a, upravo je taj dan predaje pošiljke relevantan za računanje roka od tri mjeseca u kojem korisnik može podnijeti prigovor odnosno pokrenuti postupak rješavanja prigovora. Naime, tužiteljica je prigovor podnijela 12. siječnja 2016., što da je nesporno izvan zakonom propisanog roka, dok da je istovremeno utvrđeno zakonito postupanje HP-a prilikom rješavanja prigovora. Osim nepravovremenosti, tužiteljica je upozorena i na nedopuštenost njezinih podnesaka zbog neovlaštenosti. Tuženik se u odgovoru na tužbu poziva na odredbe članka 2., 31. i 32 ZPU-a, a s obzirom da je tužiteljica bila primateljica neuručene pošiljke, a nije dostavila dokaz o ovlaštenosti za pokretanje postupka zaštite korisnika iz članka 54. i 55. ZPU-a, pa stoga zahtjev za pokretanje postupka rješavanja spora nije bio dopušten, te slijedom navedenog, tuženik u skladu s odredbama ZPU-a nije mogao drugačije odlučiti. Tuženik da je u provedenom postupku izvršio sve odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li HP postupio u skladu sa odredbama ZPU-a. Rješenjem je tuženik odbacio nedopušteni zahtjev tužiteljice koja nije ovlaštena biti stranka u postupku. Dokumentacija koja je priložena spisu da je bila dovoljna da tuženik pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primjeni mjerodavni propis, te je iz svega navedenog razvidna neosnovanost navoda tužiteljice, osobito jer je suprotna strana dostavila dokaze iz kojih je razvidno postupanje pružatelja usluga u skladu s odredbama zakona. Slijedom navedenog, tuženik zaključuje kako je u sporu korisnika i davatelja poštanskih usluga postupio na transparentan, objektivan i nediskriminiran način, te da je osporeno rješenje doneseno zakonito i u okviru njegovih zakonskih nadležnosti, te stoga predlaže Sudu da temeljem čl.57. ZUP-a (NN br. 20/10, 143/12 i 152/14) odbije tužbu kao neosnovanu.

Sud je rješenjem u smislu odredbe članka 19. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14; dalje ZUS) pozvao HP-Hrvatsku Poštu d.d., Zagreb, da kao zainteresirana osoba sudjeluje u sporu i dostavi odgovor na tužbu,

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba se u tužbi i tužbenom zahtjevu protivi u cijelosti kao neosnovanim, te ističe da su netočni i neutemeljeni navodi tužbe kojim tužiteljica osporava nepravodobnost uloženog prigovora. Zainteresirana osoba ističe da je način podnošenja prigovora određen u skladu s odredbama čl. 54. i 55. ZPU-a, a tužiteljica je prigovor podnijela 12. siječnja 2016. što je nesporno izvan zakonom propisanog roka i nedopušteno sukladno odredbama čl. 32. st. 3 ZPU-a, te slijedom iznijetog zainteresirana osoba ukazuje da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani, te predlaže Sudu da tužbu kao takvu odbije.

U podnesku tužiteljice zaprimljenom 13. ožujka 2017., a kojim se očituje na odgovor na tužbu, ističe da tuženik opetovano pogrešno tumači odredbe čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU) navodeći kako je njen prigovor upućen Hrvatskoj pošti zbog neuručene pošiljke nepravodoban, naime da je ona odlaskom po treći put u Poreznu upravu, tražeći svoje porezno rješenje (jer je očekivala povrat poreza) saznala o navodnim pokušajima dostave pošiljke, uslijed čega je ista vraćena pošiljatelju, Poreznoj upravi. Dana 18. studenoga 2015. primila je kopiju istog, te je sasvim pravodobno, dakle unutar propisanog roka od tri mjeseca podnijela svoj prigovor. Tužiteljica navodi da se pozivanje na datum 9. rujna 2015. kad je pošiljka poslana ne može primijeniti u konkretnom slučaju jer ne postoji način na koji bi ona mogla znati, a sve zbog nezakonitog postupanja, točnije neobavljanja posla poštanskog službenika, da joj je pošiljka s tim datumom bila upućena, te ističe da nikada nisu ni suprug ni ona našli obavijest o pokušavanoj dostavi. Nadalje se poziva na čl. 56. ZPU-a, te čl. 85. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku koje su nezakonitim postupanjem poštanskog službenika povrijeđene, te posebno ističe kako je Ustavom i Zakonom propisano pravo na podnošenje pravnog lijeka koje je u konkretnom slučaju uskraćeno, sve iz razloga što tuženik osporava činjenicu da je za računanje rokova u pravu relevantan trenutak saznanja za određenu činjenicu. Tuženik se poziva na odredbu čl. 54. ZPU-a, a tužiteljica postavlja pitanje koji bi pravni interes imala Porezna uprava kao pošiljatelj da se upusti u predmetni postupak, budući da je istima u interesu da se postupak ne riješi povoljno za tužiteljicu. Slijedom navedenog, tužiteljica ističe da je njena tužba u cijelosti osnovana, te predlaže Sudu da je kao takvu prihvati.

U sporu je održana rasprava 31. ožujka 2017., a čime je strankama u skladu s odredbom čl. 6. ZUS-a dana mogućnost da se izjasne o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, a na kojoj je tužiteljica navela da ustraje u cijelosti u podnesenoj tužbi i razlozima iznijetim u istoj, kao i u navodima iznijetim u podnesku od 13. ožujka